

ДѢТСКИ СВѢТЪ

ГОД. I.

АПРИЛЪ 1921.

КН. 4.

БЪЛГАРИЯ.

(Пѣсень отъ войната).

България съ трепетъ на сърдцето
На щрекъ стои, не знай покой.
И всѣкъ лхъ, сѣнка, шумъ въ небето
Здрависва ги съ въпроса свой;

„Зефире лекъ, отдѣ пристигаашъ?“

— Отъ бѣломорскитѣ вълни.

„Орльо, ти отдѣ се дигаашъ?“

— Отъ македонски стрѣмнини.

„О вѣтре буйни, отдѣ вѣешъ?“

— Отъ добруджанскитѣ поля.

„О облакъ черъ, отдѣ се рѣешъ?“

— Дойдохъ отъ влашката земя.

„Какво видѣхте тамъ?“ — Герои.

„Що носите насамъ?“ — Привѣтъ,

Българию, отъ борцитѣ твои!

Ив. Вазовъ.

